

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

07.12.2022 року

м.Яворів

Суддя Яворівського районного суду Львівської області Матвій І.М., з участю секретаря судового засідання Фостаковської Т.В., прокурорів Тарновського Ю.А., Гриніва В.М., головного спеціаліста Департаменту запобігання конфлікту інтересів Пашка І.І., особи, що притягується до адміністративної відповідальності Атрошенка В.А., захисника особи, що притягується до адміністративної відповідальності адвоката Малай А.В., у м.Яворові у дистанційному судовому провадженні в режимі відеоконференції за допомогою підсистеми відеоконференцзв'язку: <https://vzk.court.gov.ua>, розглянувши матеріали, які надійшли з Департаменту запобігання конфлікту інтересів Національного агенства з питань запобігання корупції, про притягнення до адміністративної відповідальності: Атрошенка Владислава Анатолійовича, 05.12.1968 року народження, РНОКПП 2517602993, українця, громадянина України, місце роботи, посада: Чернігівська міська рада, міський голова, зареєстрованого за адресою: вул.Федоровського, 31 м.Чернігів, проживаючого за адресою: вул.Гонча,17 кв.26/27 м.Чернігів, за ч.1, 2 ст.172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення,

в с т а н о в и в:

Атрошенко В.А., обіймаючи посаду Чернігівського міського голови, всупереч вимогам п.п. 2, 3 ч. 1 ст. 28 Закону України «Про запобігання корупції» у період з 01.07.2022 по 02.07.2022 не повідомив про реальний конфлікт інтересів та прийняв рішення в умовах реального конфлікту інтересів, а саме: реалізувавши повноваження міського голови надав вказівку водієві Коробку О.М. (забезпечує, на посаді водія, транспортне обслуговування міського голови Атрошенка В.А.) про необхідність вивезення автомобіля Tesla Model X, д.н.з. AA0420ZA, який належить його дружині – Атрошенко І.Т., за межі території України, що становило його приватний інтерес, тобто своїми діями вчинив адміністративні правопорушення, передбачені ч.1 та ч.2 ст.172-7 КУпАП.

В судовому засіданні Атрошенко В.А. вину не визнав та пояснив, що дійсно 05.03.2022 у зв'язку із веденням активних бойових дій на території м.Чернігів, його дружина Атрошенко І.Т. виїхала за межі України до Польщі на автомобілі Toyota Camry д.н.з. СВ8993ЕВ. 01.07.2022 він та водій Коробка О.М. на підставі розпорядження Чернігівської міської ради від 27.06.2022 №15-рв/вс «Про відрядження», прямували до м.Лугано (Швейцарія), для участі у Міжнародній конференції з питань відновлення України. 02.07.2022 відносно нього, посадовими особами Державної прикордонної служби України МПП «Краківець» було прийнято рішення про відмову у перетинанні державного кордону на виїзд з України, водночас, водій все ж таки прийняв рішення перетнути кордон на транспортному засобі Tesla Model X, д.н.з. AA0420ZA, з метою повернення автомобіля Toyota Camry на територію України. Жодних

вказівок щодо повернення автомобіля Toyota Camry д.н.з. СВ8993ЕВ водієві Коробка О.М. не надавав, а тому вважає, що у його діях відсутні будь-які ознаки корупції.

Захисник Малай А.В. до початку розгляду справи по суті просив суд повернути протокол про адміністративне правопорушення №56 від 15 вересня 2022 року щодо Атрошенка В.А., та додані до нього матеріали на дооформлення або передати вказану вище справу за підсудністю за місцем роботи Атрошенка В.А., а саме до Деснянського районного суду м.Чернігова, оскільки даний протокол про адміністративне правопорушення від 15 вересня 2022 року щодо Атрошенка В.А. складений з явним порушення норм КУпАП, а саме: не зазначено конкретного часу та дати вчинення правопорушення, а також невірно встановлено місце вчинення адміністративного правопорушення. В подальшому просив суд закрити провадження у справі за відсутністю в діях Атрошенка В.А. складу адміністративного правопорушення, оскільки у матеріалах справи відсутні будь-які докази надання Атрошенком В.А. вказівок щодо повернення автомобіля Toyota Camry д.н.з. СВ8993ЕВ водієві Коробка О.М.

Представник Національного агентства з питань запобігання корупції Пашко І.І. в судовому засіданні зазначив, що в діях Атрошенка В.А. вбачається склад адміністративних правопорушень, передбачених ч.1 та ч.2 ст.172-7 КУпАП та просив суд притягнути його до відповідальності.

Прокурори Тарновський Ю.А. та Гринів В.М також вважають, що в діях Атрошенка В.А. вбачається склад адміністративних правопорушень передбачених ч.1, ч.2 ст.172-7 КУпАП, а тому просили накласти на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу із застосуванням ч.6 ст.30 КУпАП з позбавленням права обіймати посади, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування на строк 1 рік.

Заслухавши пояснення учасників процесу, дослідивши письмові матеріали справи, суд дійшов наступного висновку.

Відповідно до п.п. 2, 3 ч. 1 ст.28 Закону України «Про запобігання корупції» (надалі – Закон), особи, зазначені у п.п. 1, 2 ч. 1 ст.3 Закону (у тому числі міські голови), зобов'язані:

повідомляти не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про наявність у неї реального чи потенційного конфлікту інтересів безпосереднього керівника, а у випадку перебування особи на посаді, яка не передбачає наявності у неї безпосереднього керівника, або в колегіальному органі - Національне агентство чи інший визначений законом орган або колегіальний орган, під час виконання повноважень у якому виник конфлікт інтересів, відповідно; не вчиняти дій та не приймати рішень в умовах реального конфлікту інтересів.

Констатація порушення зазначених вимог та, відповідно, вчинення адміністративних правопорушень, передбачених диспозицією ч.1, 2 ст.172-7 КУпАП, можливе за таких умов: у особи наявний реальний конфлікт інтересів; за наявності реального конфлікту інтересів особа у визначеному законом порядку не повідомляє про конфлікт інтересів; за наявності реального конфлікту інтересів особа під час виконання своїх службових/представницьких повноважень вчиняє дії чи приймає рішення.

З огляду на визначення реального конфлікту інтересів, наведене в абз. 13 ч. 1 ст. 1 Закону, для його констатації необхідно встановлення одночасно таких складових: приватний інтерес; службові/представницькі повноваження; суперечність між приватним інтересом та службовими/представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Крім того відповідно до ч.4 ст.23 Закону рішення, прийняте особою на користь особи, від якої вона чи її близькі особи отримали подарунок, вважається таким, що прийняте в умовах конфлікту інтересів.

Згідно з абз. 12 ч.1 ст.1 Закону приватний інтерес – це будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими

позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях.

Судом встановлено, що відповідно до відомостей про осіб, які реєструють шлюб (актовий запис про шлюб від 07.08.1994 № 1307), Атрошенко І.Т., 18.02.1971 р.н., є дружиною Атрошенка В.А. Згідно з відомостями реєстраційної картки транспортного засобу, Атрошенко І.Т. є власником автомобіля Tesla Model X, д.н.з. АА0420ZA з 24.10.2020.

Відповідно до листа Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України від 08.08.2022 №11-17-1422/22/12 Атрошенко І.Т., 05.03.2022 одна, виїхала через пропускний пункт «Шегині» на транспортному засобі Toyota Camry, д.н.з. СВ8983ЕВ, що перебуває на праві використання Чернігівської міської ради, за межі території України. Таким чином, факти відмови у перетинанні державного кордону Атрошенку В.А., який мав взяти участь у Міжнародній конференції з питань відновлення України, що відбувалась в м.Лугано (Швейцарія), та одноосібного перетинання державного кордону водієм легкового автомобіля Коробком О.М. на транспортному засобі Tesla Model X, д.н.з. АА0420ZA, що належить дружині Атрошенка В.А. – Атрошенко І.Т., спростовують мету використання вказаного транспортного засобу для участі в конференції та підтверджують факт його вивезення з території України з метою задоволення приватного інтересу, яким можуть бути: - збереження рухомого майна (транспортний засіб Tesla Model X, д.н.з. АА0420ZA); - заощадження коштів на придбання відповідної послуги (послуга водія, «драйвер»); - передача транспортного засобу Tesla Model X, д.н.з. АА0420ZA своїй дружині Атрошенко І.Т., з метою задоволення її потреб, а саме забезпечення транспортним засобом.

У ч.1 ст.12 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» зазначено, що міський голова є головною посадовою особою територіальної громади міста.

Згідно зі ст.8 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» основними обов'язками посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема, є: додержання Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, актів органів місцевого самоврядування; недопущення дій чи бездіяльності, які можуть зашкодити інтересам місцевого самоврядування та держави.

Діючи в інтересах територіальної громади Атрошенко В.А. як Чернігівський міський голова міг використовувати водія Коробка О.М. виключно для забезпечення виконання визначених ч.4 ст.42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» повноважень.

Під час реалізації Атрошенком В.А. вказаного службового повноваження у частині, що стосується спільного з дружиною майна, наведений вище приватний інтерес превалював над публічним інтересом, у зв'язку з чим між приватним інтересом Атрошенка В.А. та його службовими повноваженнями виникла суперечність.

Відтак, приватний інтерес Атрошенка В.А., який полягав у бажанні передати автомобіль Tesla Model X, д.н.з. АА0420ZA, своїй дружині Атрошенко І.Т., за межами території України, вплинув на неупереджене прийняття рішення у формі вказівки водієві Коробку О.М., оскільки розуміючи, що надання вказівки водієві легкового автомобіля Коробку О.М. призведе до задоволення приватного інтересу, а робочий час водія не буде використаний на користь територіальної громади, Атрошенко В.А. мав утриматись від надання такої вказівки водієві, що і було б демонстрацією його неупередженості.

Отже виходячи з вище встановлених обставин, суд дійшов висновку, що у Атрошенка В.А. при прийнятті ним вищезазначених рішень існували суперечності між його приватним інтересом та його службовими повноваженнями, що вплинуло на об'єктивність та неупередженість при прийнятті ним зазначених рішень, в зв'язку з чим ним порушено

вимоги п. 1 та п. 2 ч. 1 ст. 28 Закону, за що передбачена відповідальність за ч. 1 ст. 172-7 КУпАП та ч. 2 ст. 172-7 КУпАП.

Суд критично оцінює клопотання захисника особи, що притягується до адміністративної відповідальності адвоката Малай А.В. про порушення правил підсудності, оскільки адміністративне правопорушення вчинено Атрошенком В.А. на території міжнародного автомобільного пункту пропуску «Краківець», місцем вчинення правопорушення є міжнародний автомобільний пункт пропуску «Краківець», що знаходиться за адресою: вул. Михайла Вербицького, 54, смт. Краковець, Яворівський р-н, Львівська обл.

Зібрані у справі докази та досліджені судом матеріали у своїй сукупності вказують на вчинення адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, саме за вказаною у протоколі адресою, оскільки в момент отримання рішення Атрошенком В.А. про відмову у перетині державного кордону та продовження руху водієм на транспортному засобі дружини міського голови (Tesla Model X, д.н.з. AA0420ZA), Чернігівським міським головою не вжито заходів до припинення відрядження Коробко О.М. з метою визначеною у наказі «для перевезення до місця призначення Чернігівського міського голови» та поверненням водія до місця праці.

Щодо клопотання захисника особи, яка притягається до адміністративної відповідальності в частині повернення протоколу про адміністративне правопорушення №56 від 15.09.2022 на дооформлення до Національного агентства з питань запобігання корупції суд зазначає, що стаття 284 КУпАП передбачає вичерпний перелік постанов, які можуть бути винесені органом (посадовою особою) по справі про адміністративне правопорушення, зокрема, про накладення адміністративного стягнення, про застосування заходів впливу, передбачених ст.24-1 КУпАП, закриття справи. Водночас, попри те, що винесення постанови про повернення протоколу на доопрацювання не передбачено положеннями статті 284 КУпАП, однак у відповідності до листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 22.05.2015 № 223-943/0/4-17 запровадилась судова практика щодо винесення постанов про повернення протоколу на доопрацювання чи належного оформлення до відповідного органу та містить вичерпний перелік випадків, за яких це можливо, а саме, протокол складено не уповноваженою особою, протокол складено без дотримання вимог ст.256 КУпАП. Проте, у клопотанні захисника від 15.11.2022 відсутні будь-які обґрунтовані підстави, які вказують на наявність таких недоліків.

Суд не приймає до уваги доводи Атрошенко В.А. та його захисника, щодо відсутності суперечності між приватним інтересом Атрошенко В.А. та його службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання вказаних повноважень міського голови, оскільки Атрошенко В.А. не заперечує того факту, що його дружина 05.03.2022 виїхала на службовому автомобілі «Toyota Camry» д.н.з. СВ8993ЕВ за межі України, а 02.07.2022 водій Коробко О.М. перетнув кордон України у пункті пропуску «Шегині» на транспортному засобі «Tesla Model X», д.н.з. AA0420ZA, що належить Атрошенко І.Т. та через деякий час повернувся до України на службовому автомобілі «Toyota Camry» д.н.з. СВ8993ЕВ.

Вирішуючи питання щодо виду та розміру адміністративного стягнення суд виходить з наступного.

Законом України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки» від 20 червня 2022 року №2322-ІХ, який набрав чинності 10.07.2022, затверджено Антикорупційну стратегію на 2021-2025 роки та сформульовано основні принципи антикорупційної політики зокрема: забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення, що створює додатковий стримувальний ефект для всіх суб'єктів правовідносин; формування

суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права.

Корупція являє собою величезну загрозу правовим нормам, демократії, правам людини, об'єктивності та соціальній справедливості, перешкоджає економічному розвитку та ставить під загрозу стабільність демократичних інститутів та етичних норм суспільства (абзац 2 Угоди про створення групи держав по боротьбі з корупцією (GRECO) від 05.05.1998). Корупція загрожує правопорядку, демократії та правам людини, руйнує належне управління, чесність та соціальну справедливість, перешкоджає конкуренції та економічному розвитку і загрожує стабільності демократичних інститутів і моральним засадам суспільства (абзац 5 преамбули Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією (ETS 173) від 27.01.1999, ратифікованої Законом України № 252-V від 18.10.2006).

Випадки корупції ставлять під загрозу довіру до інституції в цілому. Так, сучасні реалії в Україні зумовлюють публічний (суспільний) інтерес, як до корупційних злочинів, так і адміністративних правопорушень пов'язаних з корупцією, та необхідності ефективної протидії їм з метою захисту особи, суспільства та держави.

Результати аналізу стану корупції в Україні, ефективності антикорупційної політики попередніх періодів, міжнародних стандартів та найкращих світових практик у сфері запобігання та протидії корупції дали змогу сформулювати такі основні принципи антикорупційної політики на 2021-2025 роки, зокрема:

забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення, що створює додатковий стримувальний ефект для всіх суб'єктів правовідносин;

формування суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права.

Адміністративна відповідальності за корупційні правопорушення як один із основних механізмів забезпечення дотримання правил етичної поведінки публічними службовцями характеризується високим антикорупційним потенціалом, оскільки дає можливість не лише швидко та ефективно реагувати на факти порушень вимог антикорупційного законодавства, стимулюючи доброчесних осіб до належного виконання своїх обов'язків та дотримання правил етичної поведінки, а й усувати від виконання функцій держави або місцевого самоврядування осіб, які грубо або систематично порушують свої обов'язки, приймають упереджені рішення або використовують надані їм повноваження у власних інтересах.

Згідно ст.23 КУпАП, адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами.

Відповідно до абз. 2 ст.33 КУпАП, при накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

Згідно ч.1 ст.36 КУпАП при вчиненні однією особою двох або більше адміністративних правопорушень адміністративне стягнення накладається за кожне правопорушення окремо.

Відповідно до ч.1 ст.172-7 КУпАП неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до ч. 2 ст.172-7 КУпАП вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Таким чином, враховуючи, позицію обрану Атрошенком В.А. під час розгляду справи, а саме, що винним себе у вчинених правопорушеннях він не визнає, враховуючи, що відносно діянь Атрошенка В.А., пов'язаних з корупцією, вже було предметом судового

розгляду у справі № 750/1587/18 за протоколами щодо вчинення останнім адміністративних правопорушень за ст.172-7 КУпАП, за результатами судового розгляду прийнято рішення щодо Атрошенка В.А. про закриття провадження у справі за клопотанням захисника особи на підставі закінчення строків накладення стягнення, що не реабілітує особу у вчиненні правопорушення та свідчить про неодноразове використання міським головою в приватних інтересах своїх службових повноважень, відсутність обставин, що пом'якшують або обтяжують його відповідальність, суд дійшов висновку про накладення на Атрошенка В.А. адміністративного стягнення за кожне правопорушення окремо у вигляді штрафу в межах санкції ч.1 та ч.2 ст.172-7 КУпАП.

Відповідно до ч.6 ст.30 КУпАП позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю призначається судом на строк від шести місяців до одного року, незалежно від того, чи передбачене воно в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, коли з урахуванням характеру адміністративного правопорушення, вчиненого за посадою, особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за нею права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

З урахуванням характеру вчиненого правопорушення Атрошенком В.А., а саме, що ним було надано вказівку водієві Коробка О.М. про необхідність вивезення автомобіля Tesla Model X, д.н.з. АА0420ЗА, який належить його дружині, за межі території України, а також ставлення Атрошенка В.А до вчинених ним правопорушень, суд вважає, що його дії на посаді міського голови не спрямовані на захист публічних інтересів і він не може відмовитись від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень, в зв'язку з чим суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати посади, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування та призначає йому додаткове адміністративне стягнення, яке не передбачено ч.2 ст.172-7 КУпАП, у вигляді позбавлення права обіймати посади, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування.

Саме таке адміністративне стягнення, на переконання суду, відповідає такому принципу антикорупційної політики на 2021-2025 роки, затвердженої Законом України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки» від 20 червня 2022 року №2322-ІХ, як забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за пов'язані з корупцією правопорушення для створення додаткового стримувального ефекту для всіх суб'єктів на яких покладено виконання функцій держави.

Згідно з п.5 ч.2 ст. 4 Закону України «Про судовий збір» у разі ухвалення судом постанови про накладення адміністративного стягнення судовий збір встановлюється у 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, тобто 496,20 гривень.

Керуючись Законом України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки» від 20 червня 2022 року №2322-ІХ, ст.30, 36, ч.1, 2 ст. 172-7, 283, 285 КУпАП, п.5 ч.2 ст. 4 Закону України «Про судовий збір»,

п о с т а н о в и в:

Атрошенка Владислава Анатолійовича визнати винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.172-7 КУпАП та накласти на нього адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 3400 (три тисячі чотириста) гривень.

Атрошенка Владислава Анатолійовича визнати винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 ст.172-7 КУпАП та накласти на нього адміністративне стягнення із застосуванням ч.6 ст.30 КУпАП у виді штрафу в розмірі чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 6800 (шість тисяч вісімсот) грн з позбавленням права обіймати посади, що пов'язані з виконанням функції держави або місцевого самоврядування на строк 1 (один) рік.

Стягнути з Атрошенка Владислава Анатолійовича в користь держави судовий збір в розмірі 496 (чотириста дев'яносто шість) грн 20 коп.

На постанову може бути подана апеляційна скарга до Львівського апеляційного суду через Яворівський районний суд Львівської області протягом десяти днів з дня її винесення.

Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 32 або 32-1 цього Кодексу.

Штраф повинен бути сплачений порушником не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня вручення йому постанови про накладення штрафу, а в разі оскарження такої постанови не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня повідомлення про залишення скарги або подання без задоволення.

У разі несплати правопорушником штрафу у цей строк, постановою про накладення штрафу надсилається до виконання органу державної виконавчої служби в порядку, встановленому законом.

Строк виконання постанови протягом трьох місяців з наступного дня після набрання постановою законної сили.

У порядку примусового виконання постанови про стягнення штрафу за вчинення адміністративного правопорушення з правопорушника стягується подвійний розмір штрафу, визначений постановою КМ України.

Суддя

І.М. Матвійв